

Ani o svých výletech a dovolené se neodmlčujeme před Bohem, našim Otcem, vždyť je všude kolem nás i v nás, stále milující, na němž jsme více závislí než na vzduchu.

Řekněme Mu, že v Něho věříme, přesto, že Jej nevidíme a že to necítíme. Chvalme Jej, vzdávejme Mu díky, odevzdejme se Mu, prosme Ho víc o dary duchovní než časné a důvěřujme Mu.

Jen tak budeme plně šťastni a spokojeni!

**KDYŽ PRAMEN BOŽÍ
MÁ SE ZE MNE ROZLÉVATI,
PAK MUSÍM STUDNOU BÝT –
SIC PRAMENY SE ZTRATÍ.**

**KDYŽ VČERA ZA NOCI JSEM SPAL,
MŮJ KRÁSNÝ PŘELUDE, JÁ SNIL,
ŽE PRAMEN ČISTŠÍ NAD KŘIŠTÁL MI
V SRDCI TAJNĚ VYRAZIL.** Antonio Machado

Podivná věc: mlčet je dražší než mluvit. Mlčení uškodí zřídka, ale mluvení velmi často. A přece jen málo lidí dovede mlčet. Gabriel Hevenesi

„ČLOVĚK JE ZJEVNĚ STVOŘEN K TOMU, ABY MYSLEL. V tom spočívá jeho důstojnost a celá jeho přednost; a veškerou jeho povinností je, aby myslel správně! A podle řádu myšlení má začít u sebe, u svého Tvůrce a svého určení.“

Blaise Pascal

Myšlenky na prázdniny

„Největší hrozbou pro dnešní rodinu je přílišná zaneprázdněnost manželů. Je to stálý časový tlak a únava. Muž a žena nemají čas spolu hovořit, sdílet se, vyměňovat si názory, hledat řešení problémů. Nemají čas sdílet své životní hodnoty dětem. Ty nelze dětem vštípit slovně, děti je musí samy podchytit; k tomu potřebují strávit mnoho času s rodiči, aby mohly přijít na to, čemu jejich rodiče opravdu věří. To se musí dostat na první místo. Chce to hodně námahy. Každý den bojovat o čas pro svou rodinu. Zdravá rodina vyžaduje toto rozhodnutí: uskutečňovat rodinný život.“

(Dr. Dobson, psycholog)

TROJICE ŽIVOTA

Nevím, bratříčku můj, jak bych ti řekl, co je to víra. Mnohokrát jsi přecházel přes planinu a víš, co dokáže vítr. Vane-li ti do zad, snáze a rychleji dojdeš k cíli. Víra je jako vítr nad planinou: Pomáhá na cestě k cíli života.

Nevím, bratříčku můj, jak bych ti řekl, co je to láska. Mnohokrát jsi se dusil zvířeným prachem planiny a víš, že po dešti se lépe dýchá. Déšť vyčistí a osvěží vzduch. Láska je jako déšť na planině, čistí a osvěžuje vzduch.

Nevím, bratříčku můj, jak bych ti řekl, co je to naděje. Mnohokrát jsi v noci klopytal prochladlou planinou a čekal na slunce, které tě ohřeje a posvítí ti. Jistota, že vyjde, dává sílu přežít i nejčernější a nejstudenější noc. Naděje je jako slunce na planině. Dává sílu přežít i největší hrůzy.

Bez vzduchu, vody a slunce bys, bratříčku, nemohl žít. Stejně tak nemůžeš žít bez víry, lásky a naděje.

(Z hebrejského originálu Sefer toldot; přeložil Aleš Jaluška)